

На пагорбах розкинулось село...

Анатолій Клименко

На пагорбах розкинулось село
Рясні сади навкруг і працьовиті люди
І так давно колись уже було
Звучала пісня що була повсюди

Душа без пісні ніби не жива
Як цвіт що від морозу осипає
Та Литвинчанка вже 15 літ співа
І радість в серці знову оживає

І баяніст роздмухує баци
Надія що ніколи не згасає
Живе в людини серце для краси
Лунає пісня так що душу крає

Душа без пісні ніби не жива
Як цвіт що від морозу осипає
Та Литвинчанка вже 15 літ співа
І радість в серці знову оживає